

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات ریختی ماهی کفال طلایی Chelon auratus (Risso, ۱۸۱۰) در بخش جنوبی حوضه دریای کاسپین با استفاده از روش ریخت سنجی هندسی

محل انتشار:

مجله تاكسونومي و بيوسيستماتيك, دوره 15, شماره 55 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

کیوان عباسی رنجبر – استادیار پژوهشکده اَبزی پروری اَبهای داخلی ، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور ، سازمان تحقیقات ، اَموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

عطا مولودی صالح - دانشجوی دکتری بوم شناسی آبزیان شیلاتی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

سهیل ایگدری - دانشیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

سیامک باقری – دانشیار پژوهشکده اَبزی پروری اَبهای داخلی ، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور ، سازمان تحقیقات ، اَموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

علینقی سرپناه - استادیار موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور ، سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

اکبر پورغلامی مقدم - مربی پژوهشی پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی ، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور ، سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: ماهی کفال طلایی (Chelon auratus) دومین رتبه صید را در بین ماهیان استخوانی حوضه دریای خزر (پس از ماهی سفید) با حدود ۲۰ درصد دارد. مطالعه ماهیان در اکوسیستم های آبی از نظرهای مختلفی ازجمله رفتارشناسی، بوم شناسی، تکاملی، فیزیولوژی و ارزیابی ذخایر آنها اهمیت دارد. ویژگی های ریختی نقش به سزایی در فرآیندهای زیستی آنها ازجمله تغذیه، تولید مثل و بقا در اکوسیستم های آبی ایفا می کند و شاخص مهمی در انتخاب زیستگاه و رفتارهای شناگری آنها است؛ همچنین منعکس کننده وضعیت زیستگاهی و ویژگی های ژنتیکی ماهی است. برای تفکیک جمعیت های ماهیان از روش های متعددی همچون ژنتیک، استخوان شناختی، رشد، هم آوری و ریخت شناختی سنتی و هندسی استفاده می شود. در این مطالعه، تنوع ریختی این گونه در سال ۱۳۹۰–۱۳۹۹ با استفاده از نمونه های جمع آوری شده در سواحل گیلان و مازندران از آستارا تا ساری بررسی شد.مواد و روش ها: برای این پژوهش، تعداد ۱۷۰ عدد ماهی کفال طلایی از سواحل آستارا (۲۳ نمونه)، بندر انزلی (۳۳ نمونه)، کیاشهر (۲۳ نمونه)، لنگرود (۲۷ نمونه)، رودسر (۷ نمونه)، چالوس (۳۰ نمونه)، محمودآباد (۱۴ نمونه) و ساری (۱۳ نمونه) با استفاده از تور محاصره ای (پره) صید شد. در محل صید، تصویربرداری از نیمرخ چپ نمونه ها صورت گرفت؛ سپس در نرم افزار tpsDig۲ تعداد ۱۴ نقطه لندمارک روی تصاویر دوبعدی نمونه ها تعریف و رقومی سازی شد. داده های رقومی پس از آنالیز پروکراست، با استفاده از آنالیزهای آماری چندمتغیره ازجمله تجزیه به مولفه های اصلی (PCA)، تحلیل همبستگی کانونی (CVA) براساس ارزش P حاصل از آزمون جایگشت (با ۱۰۰۰۰ تكرار) در آزمون NPMANOVA و تحليل خوشه اي (CA) تحليل شد؛ همچنين الگوهاي تغيير شكل هر جمعيت نسبت به شكل ميانگين جمعيت ها در شبكه تغيير شكل مصورسازي شد.نتايج: نتایج تحلیل مولفه های اصلی، شش مولفه را در جایگاه مولفه های اصلی در بیان تغییرات بین جمعیت های مطالعه شده نشان داد. بر اساس نتایج نمودار پراکنش جمعیت ها در تحلیل مولفه های اصلی، بین جمعیت ها هم پوشانی وجود داشت و جمعیت های انزلی، رودسر و کیاشهر از جمعیت های ساری و محمودآباد تفکیک شد. بیشترین فاصله ماهالانوبیس و پروکراست بین جمعیت های کیاشهر و ساری محاسبه شد. آزمون PMANOVA براساس ارزش p نشان داد بین جمعیت های مطالعه شده به جز ساری - محمودآباد و چالوس - محمودآباد تفاوت معنی داری وجود دارد؛ همچنین در آنالیز خوشه ای، جمعیت های چالوس، لنگرود و ساری در یک خوشه و جدا از سایر جمعیت ها قرار گرفت. براساس نمودار شبکه تغییر شکل بدن، بین جمعیت های مطالعه شده ازلحاظ ریختی تفاوت وجود داشت؛ به طوری که جمعیت چالوس بیشترین و جمعیت لنگرود کمترین عمق بدنی را داشت و موقعیت پوزه به سمت بالا، در جمعیت های انزلی، کیاشهر، لنگرود، محمودآباد و رودسر مشاهده شد؛ به علاوه جمعیت لنگرود و کیاشهر دارای ساقه دمی کوتاه تر نسبت به سایرجمعیت ها بود و پوزه درازتر در جمعیت آستارا مشاهده شد. عمق سر نیز در دو جمعیت آستارا و چالوس بیشتر و همچنین جمعیت چالوس نسبت به سایر جمعیت ها دارای ...

كلمات كليدى:

انعطاف پذیری ریختی, کفال طلایی, ریخت سنجی, تجزیه به مولفه های اصلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1948579

